

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

கூட்டுன்பவர்செய்த பிரபஞ்சநூல்.

உம் பிரிவுவும், அதிகாரம்.

சிற்பறிவு, புலனுகாச்சி, பேரறிவு

(உபநாமம் பகுத்திணின்று.)

கூட்டுநபர்செய்திருக்கவியல்குக்கினும் இவ்வீத புலனுக்கர்ச் சிவைய நாக்கள் காணவிலை. பூச்சிகளும் புழுக்களும் ஒருபொழுதெனகிழர் தங்கடங்கள் குஞ்சுகளைப் பராபரித்து வருகிறதேயிலை, பூச்சிகள் பெரும்பாலுந் தாங்கள் பிற்காலத்திலுங் குஞ்சுபொரிக்கத்தக்க இடத்திலேதானே முட்டையிடாஅலும் அவைகளைப் பராபரிக்கவேண்டுமெயென்ற கவலை சற்றெனகிழுவிலை. ஆனாலும், சிலகாரியங்களில், தேனியிலும் புழுக்களிலும்நாம் காண்டிற பிரகாரமாகப் புழுவுகைகள் தாங்களிட்ட முட்டைகளையும் பொரித்த குஞ்சுகளையும் பராபரித்துவருமியற்கையுடையனவாயிருக்கின்றன.

ய நாற்கான்மிருக்கவையும் பட்சிசாலங்களையும் பார்த்தால், தாய்க்குங் குஞ்சுகுமிருந்த நேசவறிவானது அந்தக் குஞ்சுகள் விருவிறிந்து தன்னிட்டமாகும் தன்மையுடைத்தனவாய் வருமொழுது அந்தநேசவுணர்வும் அற்றுப்போய்விடும். மனிதனைப்பார்த்தால், நகமை திணமைக்குறித்தான யோசனைக்குறிதியானது சிற்பறிவைக்காட்டும் உன்னான புலனுகாச்சியுடைய சேருகிறபொழுதே பின்ன பிதாவுக்குக் காட்டவேண்டிய ஒடுக்கவணக்கமும், நன்றியறிதலும், பெற்றா பின்னயிறகொள்ளவேண்டிய சந்தோஷமும் நன்னமபிக்கையும் ஒருவாககொருவாகாட்டும் பூரண கரிசனையும் புலனுகாச்சியுடையவுகு சிற்பறிவுடையவும நிலையுடனொருமிக்க விலைசநநேசசமபநதமென்றவுரமான் பாசுததைப்பிறப்பிக்குது அந்தப்பாசமானது, இந்நயபாசத்தினாலும் அதுபுடையவிலைசநநேசநிலைக்குவந்ததாலும் ஒருக்காலும் அறுபடவேமாட்டாது. மனிதனுக்குண்டான மிருகவியலவைச சந்தமபண்ணி அவனைமேல்ப்பணனுக்குகிறதும் இரத்தக் கரிசனேதான்.

யக இவ்வதபரிபூரணமானவும், நம்பிக்கையுமானகரிசனையை நாற்கானமிருகங்களிலும் நாவுகனிடையையே காணகிறதென்றே சிலவேளையில், மனிதனைச்சார்ந்த அறிவு நாய்க்குக்குமுண்டென்று நாமெண்ணத்தக்க அவ்வளவு அநாய்க்கினு மிவ்வதகாரியங்களை நாமகாணகிறோம் ஒருநாய்தன்எசமானனியிரேதத்தை விட்டுப் போவதிலும் அவனுடைய கல்லைறயிற்கிடந்து தானுஞ் சாவதே உத்தமமென்று கிடந்த நாய்களைப்பற்றிச் சிலவுதாரணங்களிருக்கின்றன. ஒருவன் கவலவின் என்ற மலயிவிறநதுபோலும். அவனுடைய சரித்ததை இரண்டுமாமலவைக்கும் காணவிலை. அவனுடைய நம்பிக்கையுள்ள நாய்தானே தன்னெசமானனுடையபிணத்தைக் காவலபண்ணிக்கொண்டிருந்தது

யக நாயமாத்திரமல்ல மற்றுமிருகங்களிலும்பிப்படிப்பட்டகன்றியறிதலான கரிசனையைக் காணகிறோம் ஒரு பூனை ஒரு முயற்குட்டியைவளர்த்தது அது வளராதயிறு அது எப்போதும் அந்தப் பூனை போன போனவிடத்தல் போய்க்கொண்டிருந்து பூனைக் குட்டிகளோடே விளையாடுகிறதபோலே அந்தப் பூனையுடனும் விளையாடி அது எப்போவாருதல்உறுமும்பொழுது அந்தச சத்தத்தை நோபிடித்தோமும், அல்லது உருக்கமான குரலைக் காட்டும்.

யக பேரறிவுஞ் சிற்பறிவுக் அதாவது அபுருவமானவேனைக்கேற்ற நோக்கமும் உபாயமும் சிலவேளையிலொருமிக்க விலைசத்திருக்கிறதைக்காட்டுமுதாரணங்களைக் காணகிறோம் அக்கென்றபட்சி சிற்பறிவுகூட நீண்ட கொப்புசனையெடுத்துக்கொண்டுபோய் உயர்ந்தமரங்களிலே கூட்டைக்கூட்டுகின்றது. ஒருமுறை, மேலவோ என ஊடறிந்கொழிலைச்சீர்த்த சுவககாலைக்குச சமீபமாகச்சிலவுயர்ந்தமரங்கள் தறிபட்டன அக்கென்றபட்சிகள் அவைகையெடுத்து அந்தக்காலில் முகட்டுக்கு வெளிப்புறத்தினும், உயர்ந்தபலகணிவாசல் துனிபுறம் கூட்டைக்கட்டின. இதை அவை

களுக்கு நல்லிடமாயக்கண்டது. இவ்வீத இடத்தை அவைகள் தெரிந்துகொண்டதினால் பேரறிவுஞ் சிற்பறிவுமொருமிக்க இலைசந்தாக்ககாண்டிரும

யச மிருகச்செய்கையிலே சிற்பறிவில்செயலை நாமறியக்கூடியதாயிருந்தாலும், அதிசைபாப மெப்படியென்றகுதல், அல்லது அது சீவன தங்கிய சடலத்திலென்னவிதமான விபற்கையையியற்யுருதென்றகுதல் நாமறியக்கூடாது. சத்திபத்தானுடைய அறிவு குறைந்ததும், மட்டுக்கடக்கியதுமாயிருக்கின்றது சடபதாரத்தத்திலே திண்மைக்கவர்ச்சியினதும், சீவனிலே சிற்பறிவினதும், மனிதலக்கணத்திலே மனோகருவியினதஞ் செயலை நாங்கள் காணகிறோம் அப்படிக்கண்டும், இவைகளைப்படியாகுதென்றெங்கடகுத் தெரியாது

யடு ஆகிலும் அனைத்தையும் படைத்தகத்தா அவைகளை ஆண்டு நடத்திக்கொண்டு வருகிறுரென்ற ஒரு பாடத்தை மாத்திரம் நாம் எங்கள் மனதிலுறப்படித்திருக்கிறோம் பிரபஞ்சநூலொரேகருத்திலுலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது நாம் பார்த்திற ஒவ்வொரு பொருளும் மாறாத மித்தியசொயம்புலாடிய கருத்தொருவரிருக்கிறுரென்பதை எங்கள்மனதிற்பதித்துவிடுகுது.

யக. ஆகையால் நாங்கள் படிக்கிறகருத்தும்நோக்கமும் என்னவேன்றால், அவருடையசெய்கையிலிருந்தும், வழியிலிருந்தும், வார்த்தையிலிருந்தும் எங்கள் கடைமைகளை நாய்களறிந்துகொண்டு எமதாசாபாசங்களை அவருடைய பிரமாணங்களுக்குக் கொத்திசையபபண்ணுகிற நே ககத்துக்கையல்லாடலமற்றும்படியல்ல எம்மைச் சூழாநிறுக்குமொவ்வொரு பொருளிலும் நாங்கள் அவருடைய தத்துவடலைக்காண்கொண்டுமொழுது நாங்களிருக்கிறதஞ் சீவிக்கற்றும் அசைகற்றும் அவரிடே துணைறவேண்ணதை ஒருக்காலும் மறந்துபோகவேபடாது

[The following article is the original of the foregoing]

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

CHAP. V.] Instinct, Sensation, & Intelligence [PART II

(Continued from page 243)

9. In the two lowest classes of animals, we meet with nothing of this kind of feeling. Insects and worms never take care of their young. Insects, in general, deposit their eggs in places suited to the wants of the future broods, and take no further trouble about them. In some cases, however, there is a superintending care over the eggs and the young by the whole community, as in the bee and the ant.

10. In the two quadrupeds and birds, the feeling of love between parents and offspring dies away as the young becomes independent. In man, the principle of intelligence, moral and rational, unites with the internal feeling of instinctive love, and a sense of gratitude and veneration on the part of the child, and of hope and delight on that of the parent, and of entire affection on both, unite with the principles of instinct and feeling, and produce that strong cord of union, which can never be broken but with the cords of the heart itself. And this is the affection that purifies and exalts the animal nature of man.

11. We occasionally find in quadrupeds traces of this generous and faithful affection; sometimes in the dog it is exhibited in a manner that makes him seem endowed with human sensibility. There have been instances in which

the dog has preferred to die on his master's grave rather than leave his corse A man perished on the mountain Helvellyn, his body was not found till, as was supposed, he had been dead two months, and his faithful dog was then guarding the remains of his master

12 Other animals, beside the dog, sometimes show this grateful attachment A young hare had been brought up by a cat, and after it was grown, it continued to follow the cat, and would play with her like a young kitten, always bounding towards her whenever she purred, or uttered any call of tenderness

13. We sometimes meet with instances of the union of intelligence alone with instinct alone, that is, of design and contrivance directed to extraordinary occasions. Rooks by instinct, build their nests in the tallest branches of the tallest trees, but once, near Melbourn church-yard, where some lofty trees had been cut down, the rooks formed their nests on the outside of the church spire and the tops of the highest windows. It was a good place for their rookery, and the choice showed intelligence united with instinct.

14 But although we can trace the effects of instinct in the actions of animals, we cannot learn its nature, nor the manner in which it operates on the living body. In truth, human knowledge is very small and limited. We see the effects of gravitation on matter, of instinct on life, and of mind on the human character, yet we do not understand how these things come to pass

15 One lesson is most impressively taught us—that the Power which created all things, still upholds and governs them. The Book of Nature is all written by the same hand, every thing we behold bears the impress of the eternal, unchangeable and infinite God

16. The chief end and aim, therefore, of all our studies should be to learn, from his works, and ways, and word, our own duties, and our most earnest desire should be to conform to his laws And while we trace his influences on every thing around us, we should never forget that "in him we live and move and have our being"

(Missionary Enterprizes in the South Seas)

தென் சமுத்திரதீவில் நடந்த சங்கதி

(Continued from page 255)

இவன் மரித்ததினால் இவனுடைய பராபரிப்புக்குக் கீழாக நடந்து வந்த காரியங்கள் சற்றே குழம்படத் துவங்கிற்று இவனுடைய உயிர் தியோகம் (ஊடா) எனப்படும் இவனுடைய தோள்களுக்குக் கிடையாது. அவன் தலைபின் பராபரிப்பின்னதென நல்லாயிற்றுத்தினாலே தானதை முற்றாய்ப் பராபரித்துக்கொள்ளுகிறது சற்றே பிரயாசமான காரியமென்கிறதாகப் பின்னால் வரையப்பட்டிருக்கிற காகிதத்திலே அவனுடைய முதிர் காட்டுகிறது. அதாவது அருமையான் கிளைத்தனே, பராபரனுடைய ஆசிர்பாதமும், கத்தராகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவனுடைய கிருமையுமே மூடனையிருப்பதாக நீரெங்கேயிருக்கிறீர்? நீர் செய்கிறதென்ன? சுகமேயிருக்கிறீரோ அல்லது செத்துவிட்டீரோ? ஆ! நானும் நீருமொருவரை யொருவர் கண்டதின்மேலேவளவு காலமாயிற்று. (தாகினி) மரித்துவிட்டான், அவனுமுடைய முகத்தை இனி இவவுலகத்திற் காண்பதில்லை, அவன் கார்ந்திகைமாதத்தில் மரித்தான் நானுமொருவேளை உம்முடைய முகத்தை இனி காண்பதில்லையாக்கும். எங்களை இரண்டு ஒருமார் வந்து கண்டு போயிருக்கிறீர்கள். மெஸ்தர் (பிறிச்சாட்டு) என்பவர் எங்களுடனேயிருக்கிறார். இச்சிலவு அக்கியானிகளாயிருந்த பத்துச் சமுசாரத்

தார் எங்களுடனே சோந்திருக்கிறீர்கள். இவர்கள் ஞானஸ்தானம் பண்ணப்பட்டார்கள் நீரெங்கேவிட்டுப் போனதெனமேல் இரண்டுபேர மாத்திரஞ் சபையிலிருந்து தள்ளப்பட்டார்கள். கிளைத்தனே, ஒரு சபையைப் பராபரித்து நடத்துகிறது பிரயாசமான வேலை அப்படியே பராபரித்தாலும் நானெல்லாவற்றையும் பராசகக்கூடாதபடி வேலை மிகுதியாயிருக்கிறதே மேலும் இது ஒரு அற்பன வேலையுமல்லவே. ஒருபின்ன பிதாமாதாவோடேயிருக்கிற காலத்தில் தானெல்லாஞ் செயயக்கூடுமென்று நீர் தானே கெட்டிக்காரனென்றுமென்னிப்பின்பு பெற்றூறில்லாத காலத்திலே தன்னுடைய குறைவை உணருகிறான் என்காரிய மிப்பொழுது இது போலவேயிருக்கின்றது. "சீஷன் தன் போதகனைப்பார்க்கப் புத்திமானவென்றும்" இரட்சகர்சொன்னார் கிளைத்தனே, நீர் சீக்கிரம் திரும்பிவரவேண்டுகிறேன் காத்திருக்கிறேன். சான்றிதழியினாயினால் அறிந்திருக்கிறவைகளை அவர்களுக்குப் போதித்துத் தன் இப்போ அவர்களுமென்னவது அறிவாளிகளாயிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் மற்றவைகாசிமாதத்திற் கூடுகிறகூட்டத்துக்குச் சீக்கிரம் வருவென்று காத்திருக்கிறோம் நீர் தந்த வள்ளம் புழுவித்துப் போட்டது. நீர் கொடுத்தமாடுகள் பராபரிப்பில்லாமலொழுகுந்திரிந்து நீர் வருகிறபொழுது இவைகளைக் குறித்து அதிகசயப்பட்டாதபடிக்கு இவைகளை உமக்கறிவிக்கிறேன்.

(வன்கோய) என்பவரும் அவருடைய சமுசாரமும் இங்கே வந்ததின்மேல் (இராயதோவகு) தீவில் நாங்கொருகுமாதம் இருந்த பிறகு அவ்விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டோம் என்றுதானே கூட இராசாவும் வருகிறதற்குப் பிரியப்பட்டதினாலே அவர் தமது காரியங்களையும் குடிசனங்களுடைய கவலைகாரியங்களையும் ஒழுங்குபடுத்தி அவைகளை நடப்பிக்கிறதற்கு அதற்குத்த உத்தியோககாரரை நியமித்தார் சகல காரியங்களையும் ஆயத்தப்படுத்தின பிறகு நாங்கள் பயனமுற்படப்படுகிறதைக் கண்டறிந்து கெட்டவர்களைல்லாருந் துக்க இராகமும், பயனத்துக்கடுத்தமான பன்னாட்டுக்களைப்பாடிச் சோலைகளிலும், பெரிய மரங்களின் நிழல்களிலுமிருந்து வந்தகிளை முகங்களுடனே படித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். நாங்கள் பயனமுற்பட்ட அன்று பின்னரே, அந்நேரமாயிருக்கிறவர்கள் வந்து எங்களைச் சூழ்ந்து நின்றகொண்டனர். "அருமையானவர்களே உங்களுக்காசிர்பாதமுண்டாவதாக அருமையானவர்களே சமுத்திரத்தின் ஆழத்தினும் அங்குள்ளும் இரண்டி உங்களுடனே இருப்பதாக" என்று உவவிதமான ஆசிர்பாதங்களைச் சொன்னார்கள். இங்கே நின்ற பெண்பின்னங்களுடைய முகரூபு துக்கத்தினாலே மறபுமாயிற்று. ஏனென்றால் இரத்தப்பினங்களுக்கு நல்ல பழக்கங்களுந் தையலவேயுடைய தெரியாமலிருந்தபொழுது, பிற்புறமன் அம்மாவும் விலவியம் அம்மாவும் அவர்களைப்படிப்பட்டு வேலைகளைச்செய்யப் பழகினார்கள் இவர்களாலே அவர்கள் சமுசாரத்துக்கடுத்த காரியங்களை நடத்துப் படிக்கும் ஏரோபபையாரைப்பொல உடுபடத் தைக்கவும் பழகியிருந்தார்கள். ஆதலாலவர்களை விட்டுப்பிறிதொரு அவர்களுக்கு மிகவுந் துக்கமாயிருந்தது அப்படியே ஆண்பின்னங்களுக்கும் நான சீவனம் பண்ணுந்தருகின்ற தொழில்களைக் கற்றுக்கொடுத்ததினாலே அவர்களுமெங்களை விட்டுப்பிறிதருக்கப் பிரியப்பட்டாமலிருந்தார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் எங்களைப்பற்றிக் கொல் வேலை, தச்சு வேலைகளில் பழகிச் சீவியத்துக்கடுத்த தென்வையான தொழில்களிலே தேறினார்கள். ஒருமுறை நாடுகொரு உருங்கிலே உணடுபண்ணி, அதினாலே ஒரு நாற்காலியிற்காலைச் செப்பனிட்டபொழுது, அந்தநூரிற் பிரதானி அதைக்கொடு பிரமித்து அதைத் தன்னுடைய கழுத்தில் கட்டித் தூக்கிக்கொண்டு ஊருக்குள்ளே உலாவி அதையாவருக்குவ காண்பித்து இது எனவெவையிருக்கிறதென்றும், எப்படிசெய்தாராகென்றும் கண்டவர்களைல்லாரும் பிரமிப்படைய அவர்களுடனே பேசினார். அதைக்கண்ட சிலர் தங்களுக்குள்ளே இவ்வீதமான சிலையை நாங்கள் விக்கிரகாராதனையை விக்கமுனை கண்டதேயுண்டானாலே அப்பொழுது, எங்களுக்குள்ளிருந்த விக்கிரகங்களை விலக்கி இரத்தச் சீவையைத்தானே தேவையவைத்துக்கொள்வோமென்றுமே பெரிக்கொண்டார்கள். மேலும் இவர்களுக்குச் சீனிகாய்ச்சுகிற சூத்திரத்தையும் கயிறு முதுக்கு ஓர் சூத்திரத்தையுமுண்டாக்கி அதனூறுவிவாகளைப் பிழையுபுகுத்த வேலைகளிலேவிட்டேன்

நானும் (பிற்புறமன்) என்பவரும் பன்னிக்கூடங்களுக்குப்போய வந்தாலும் அவர்களுடைய பாஷையிலே புத்தகங்களை அச்சுப்போடாததினாலே மிருந்த நன்மையுண்டானதில்லை. மிகுதியானவர்கள் விக்கிரக வணக்கத்தை விட்டுவிட்டாலும், அவர்களின் சில

மாத்திரம் மனத்திருப்பினவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் ஆகியுமிவ்விடத்திலே எங்களுக்குப் பின்புலத்திருந்த குறும்பாரும் பராபரனுக்கடுத்த மாணிகையைக் கட்டியெழுப்பினார்கள்

இந்தச் சனங்களுடைய நாங்களிருந்துவிடுவதுமிகவுந்தேன்வையாயிருந்தாலும் காலதாமதம்பண்ணாமல் (தகத்தியன்) தீவுக்குப் போகப் புறப்பட்டோம் மேலும் கடவுளினது ஒத்தாசையில் லாதபடி இந்தக் கப்பலிலே நாங்கள் (தகத்தியன்) தீவுக்குப் போவோமென்று எண்ணவில்லை ஏனென்றால், சனனும்பிறனும், பிசினிலும் மரபட்டதையும்புகளினாலும் கலந்தடைக்கப்பட்ட இந்தக் கப்பல் அந்தப் பெரிய சமுத்திரத்தின் அலைகளையெதிர்த்துநிற்குமென்று நாள் நம்பவில்லை ஆகியுலகாற்றுக்குக் கடலுக்கும் எசமானாயிருக்கப்பட்டவர் சீஷர் ஒருமுறையிலே பயமடைந்தபோது கடைப்பார்த்து "ஆமதியாயிரு" வென்று சொன்னார். அந்தப்பிரதர்சனங்களுே (நகநக) நீழ்க்கவழிக்கு இந்தப்பெரிய சமுத்திரத்திலியாதொரு மோசமுஞ் சம்பவிக்கவிடாமல் அந்தப் பெரிய கடவுள் எங்கையுமெங்கும் கப்பலையுள் (தகத்தியன்) தீவின் (பப்பிதி) குடாக்கடவிலே சேர்ப்பண்ணினார்

இந்தத் (தகத்தியன்) தீவிலிருந்தவர்கள் எவர்கள் கப்பலுக்கண்டு விற்றியிந்தார்கள். அவர்களின் கிலர் பயந்து இவர்களை என்ன செய்யவேண்டும் ஆரிடத்திற் கொண்டுபோயொப்புவிக்கவேண்டுமென்று அமந்தறைப்பட்டார்கள் ஆனால் நாங்கள் கரையிலிறங்கி (பிற்சார்ட்) டென்பவரையும் அவருடைய சமுசாரத்தையும் மினவு தல்செய்தியுமறுபடி எங்களுடனே வந்த (மாடி) இராசாவையும்கேயுள்ள பெரிய மனுஷருக்கும் அரசாட்சிக்காரருக்கும் அறிமுகம்பண்ணிக் கொஞ்சநாளாயங்கே தாமதித்ததினமேல் (இராபுதோற்கு) தீவுக்குப்போகக் கப்பலேறி (துஆடையு) ம ஆண்டு கித்திரை மாதம் (உசு) க் திகழியிற் போய்ச்சேர்த்தோம் நாங்கள் வளவிடத்திற் கரையிலிறங்கினவுடனே சனங்களுவலாரு மெங்கவந்து மினவி இவ்வளவுகாலமுந் தாமதித்ததெனது ஆகிலும் இனி எங்கள் வில்லங்கங்களுக் கவலைகளுள் திருமென்றாகள நானிவ விடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டதினமேல் (தமதியா) என்பவனுக்கு ம அந்தத் தீவின் பிரதானிக்குமொரு எதிரிடையுண்டாயிருந்தது நாளை வந்ததினமேல் அதை ஒப்புரவாக்கினேன். (மாடி) இராசாவு மிவவிடத்திலே இரண்டொரதமாக் நிறை சகலகாரியங்களுயுங் கண்டதினமேல் அவர் தன்னாருக்குப் போகிறபொழுது சனங்க ள் அவருக்கு வெகுமதினைப் பண்ணினார்கள். அவருக் தன்னாருக்குச் சுகமே போய்ச்சேர்ந்தாரெனற செய்தியையுமறிந்தோம் (இன்னும் வரும்)

கடி-தங்கள்.

To the Editor of the "Morning Star"

DEAR SIR,

Many of your readers are employed during much if not the most of their time in the study of the Bible with a view both to personal benefit and public exposition Their pursuits are deeply interesting and vitally responsible Rightly performed most happy will be the effects of their labours, but ignorance and negligence often bring with them consequences destructive as eternal death Much time is wasted and important ends lost by an inattention to the manner in which qualifications such as a public teacher of Christianity should possess can be obtained I have under weekly instruction a small class of young men who are qualifying themselves to become Christian preachers They have frequently requested from me a few rules requisite to be observed in the preparation of a preaching exercise such as a lecture or sermon Feeling as before remarked, that the subject is greatly important, I throw upon paper a few plain hints for their direction. Their situation is that of hundreds in the native church, and it is possible that there are those among your Readers to whom the suggestions I gave to my friends will be acceptable If such is your opinion you are at liberty to insert them in your columns. W.

Hints addressed to Native Preachers, Catechists, and other expounders of the Word of God relative to the manner in which they should prepare their public exercises.

First.—Things to be observed before the Sermon or Lecture is begun to be written

(1) Disengage yourself from all other business and relieve yourself from all causes that might tend to disturb you in your thoughts and studies If

possible, be alone, and so far removed from others that you can, without embarrassment, read aloud from time to time what you have written A sentence or argument or illustration often appears far different on paper than when uttered with the voice

(2) Have within you reach (besides your Bible) the following books if you can procure them, "Cruden's Concordance" "Bible Dictionary" (Calmet or Buck or Brown) "English Dictionary," (Webster's octavo) and a "Commentary on the whole Bible," (if you can get but one, Scott's is the best as having references and as being worthy of great confidence Henry's Commentary is characterized by original and rich thoughts but is not a very safe guide to a young student)

(3) Never attempt to study the Bible without first offering up the prayer of David "Open thou mine eyes that I may see wondrous things out of thy Law" The power of prayer upon the mind though inexplicable in its nature is wonderful in its effect One of the promised blessings of the spirit is to guide (the mind) into all truth (See John xvi. 13)

(4) Having determined upon the passage you will expound (or "found your text" as the phrase is) examine it carefully with a view to see that you know the ordinary and extraordinary meanings of all the words it contains

The ordinary meaning will in general, readily occur to you, but you will often meet with words used in an uncommon sense, if so the meaning will be found in the margin of the Bible or in Cruden's Concordance (who at the head of any important words presents the various significations attached to it in Scripture) As an illustration of this rule turn to Proverbs xvii. 16 "Wherefore is there a price in the hand of a fool to get wisdom when he hath no heart for it?" Here are three words used in an uncommon sense, price, fool, wisdom You will find them fully explained in Cruden's and also in Webster's But without such an examination, you will lose the meaning of that instructive passage The same is true of a multitude that might be collected

(5) Read carefully what precedes and what follows the passage, and thus discover the nature of the subject it introduces and the circumstances that gave rise to it Is it a mere historical fact? a command? a promise? a precept? a threatening? Try to get at the train of thought that was in the writer's mind at the time he penned the passage Put yourself as far as you can in his stead, and try to fancy yourself the writer or speaker

(6) Carefully look at all the parallel passages of the text Any reference Bible will direct you to most of them. If you can get Bagster's Reference Bible (which contains a million and half references) it will greatly assist you If you have time and opportunity write out these parallel passages (except in cases where the reference may be to historical facts which may simply be referred to,) Such an examination will throw a flood light upon what you are about to expound For example, turn to Luke xii. 15 "Beware of covetousness," or to 1 John v. 21 "Keep yourselves from idols" Place before you all the parallel texts of either of these passages and you will be greatly assisted in giving form to your thoughts (To be continued)

நேமிவட்டஞ்சூழ்ந்த பூமிவட்டமெங்குந் தாரகையாலிருந் தன்னுத்தொலைக்குந் தருமத்துரைக்குச் சந்தம் வந்தனத் தந்தனம்

அய்யாவே,

எத்தைத் தடைசெய்தும் இத்தைத்தடைசெய்யாதுங்கூத்த மபத்திரிகையினோர்கோணத்திற் பத்திரிற் தெமக்கருச்செய்யப பிராத்திக்கிறேன்.

சுயத்தவர்கள் உண்மையைச் சொல்லப்போறபோது தானுஞ் சிறிது பொய்யைக்கலந்து சொல்வார்களெனவோர் மகாத்துமாவால் "Evidences of Christianity" என்னும் புலந்தகத்திலெழுதியிருந்திறதை நான் வாசிக்கநான்தொடுத்து அத்தை நம்பாமலிருந்தேன் ஆயினும் தங்கள் தாரகை, உயிம், சஞ்சிகையின் கண்ணே "ஆதிநாராயணசெட்டியார் செவ் பிரகாசம்" எனக்கையொப்பமிட்ட கடித்ததாலது மெய்யென அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்டது சிவப்பிரகாசனென்பவர் பத்துக்கொன்றெனும் கதையை விதையாது சரிக்குச்சரிவதைத்தா. ஐயோ! முகத்துக்குத்தோற் று அபிசாரியாகுமுந் குலத்துக்கினமெனப்" பெண்டுக்கொல்லதையேனு மிவர் அறித்திலவையா? அதன்பொருள்க்கொண்டதிலவையா? அடிக்கொப்பிலசின் னுனிக்கொப்புத்தறித்தவரைப்போல இவருமெங்குநுக்குந் நடந்ததைபெடுத்து இல்லாததைத் தொடுத்துவெழுவாததாரகையமியாய்விடுத்தாலார் நம்புபார்கள் போதுமான பிரபுக்களில்(உா)பேர்மட்டுக்கைக்கேயிருந்தார்களென்றார்" ஆஃ, (உய) சனவகன் மட்டுக்குஇருந்தார்கள். சுயத்தவர்களுடைய நாற்சாரும் வீட்டிலும் இரண்டபுறமும் இரண்டறைகையுள்ள வொருசாரிலே, (உா) சனங்கள் நிறைதை வாசிப்பவர்களே

பாருங்கள் சிவபிரகாசனெழுதினதைத் தேருங்கள் யடு-உய், போடியள் தள்வாரத்திலேயுந் தெருவண்டையிலும் நின்ற விறையாடினதை இன்னும்போன்றோனது வண்ணத்தார அங்கேவந்த யானகனிலும் அதிகப்பேர காசுக்குகையெழுத்துவகையெழுத மோடிவிட்டார்கள் பள்ளிசூட்டச்செலவு சகலமும்- ஈதும், இறை சால்சணக்குப்போடப்பட்டது அதிசயவட்டியாகிய-நூ, இறைசால் தானமாத்செலவு இதற்குக் கூடியதொகையும் கையொப்பக்கார ரும் மிகச்சொற்பம் பண்டுகொடுக்கச்சம்மதித்தவர்கள் (யடு) போமாத்திரந்தான் அதில அதிகத் தொகையாய்கொடுத்தவர்கள் (நூ)போ(உ) இறைசால் முதல் வாங்குகில், உா இறைசால், மற்றும் போகால் அரை முகூல-க, இப்படியேகூடிய முழுத்தொகை. -யக் இறைசால் அல்லது இதினமுதலாகிய இறைசால்-தூ, இதைச் சிவபிரகாசனென்பவா நினைத்ததிலும் அதிகப்பணஞ் சோந்ததென ஁சொல வது யாதுகாரணம் பற்றி? இவ்விதமுக்காரணங்களாய்தென்ப இழப்பென்று யாவற்குமிக்கிறேன் இது சத்தியம் அந்த இவ் கில் சிவமொழியொத்தாவிப்பத்திராதிபதிக்குத்திய துத்தியம் கூட்டத்திலெடுத்த உண்மையை எழுதுகிறேன் அவர் குறித்த திகதியிலென்று (கூடு) மணித்தியாலத்தில் சங்கல் கூட்டப்பட்டது கூடியதை நல்லொழுங்காய் வைக்கத்தேரியுமல் வந்தவர்களொ ருபுரு மிடைவிடாமல் பலகைகளையும் பேசுகொகள் இதில் கு தச்சுவார்த்தைகத்தான் அதிகமாய வழங்கப்பட்டன முதலிமா ர வேளாண்மையைப்பற்றியுஞ் செட்டிகள் யாபாரத்தைப்பற்றி யுந் தியானித்தகொண்டிருந்தார்கள் இந்நக கலவிச்சாஸியின ஁முடிக்கப்பற்றி எழுதக் கந்தா குமாரன் ஆறுமுக்கொம்புபுரு ஁காரமுடைய பிரபுக்களால் கூட்டையிடப்பட்டார் வலிப்பபுரு மணிபரையரென்பவா பள்ளிக்கூடங்களின் திட்டப்பட்டதைப்ப றறிப் பேசுகிறதை எழுதச்சொன்னார். இந்நக கலவிச்சாஸிக்கு இரண்டு வாத் திராடெனமும், பராபரிப்புக்குப் பஞ்சதலைவர்களை மும், வாசிக்கத்தக்கபிள்ளைகையல்லாமல் மற்றவர்களைச் சோக் கிறதிலவேயொரு ஒருங்குத்திட்டம் முடிக்கப்பட்டது இதின் ஁செலவு மாசம் (நூ) இ஁றசால் இப்பள்ளிக்கூட்டத்துக்குச் செவ்வா யக்கிழமையாந்தோ அம்பிரபுக்கள் கூட்டமவேண்டியதெனச்சொ லப்பட்டது சசிசகிழமையாரதோ அம் பிரசங்கம் பணை (வெண்மென் வாலசாப்பிரமணியையா சொன்னார். அத்தவவிதமெ னவிலுபபட்டது அதற்கையா சொன்னது விசுபுகங்களை வ ணைங்குற வத்தமெப்படியென்றும் இரவிலே தண்ணீர் மொண்டு கொண்டு வருகிறது பாவமென்றும் பக்லிவெ மொண்டுகொள்வது புணையமென்றும் இது பிரசங்கமுறையெனச் சொல்லப்பட்ட து இந் தந்தண்ணீர் ஒருமெதில் பாவபுணையிய மிளனெதென் தா ரகைவழியாகக் காட்டினால் இவருக்கு வெகுமதி பண்ணலாம் இச்சங்கத்திலொருநூக்கமும நடந்தது அதென்னவென்றால், ந லலூர் மண்புலிமுதலியார சரவணமுத்து என்பவா பிள்ளைகள் பி ரியப்பண்டாட்டினமாதிரம் ஒருபுகக்கவேண்டுமென்றா இந் த பண்ணைநகரிலிருந்த ஒருபுக ஒரு கட்டாப்பொறித்தார் அ஁ந்தெ ன்னவென்றால் இச்சங்கக் கூட்டுறபோதே சைவசமயத்தைப்பிர பவியப்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லித் துவங்கி இரண்டு வாந்தி யும் நியமித்திருக்க, இச்சங்கத்தில் கணக்கைமாதிரம் படிந் து அதன் பின் தன் யாரகைச்சவடத்துக்குப்போகப்பிரியமாய் ஒரு பொடியானவந்தால் அவன் சைவசமயத்தில்தே துறுவதெப்ப ட்டியென்றுதான் இதற்கு "எண்ணம்" என்றது முன்னதுகாலத்து ம வருமென்றப்போல், கணக்கு தமிழ்ப்படிபடையிற சோந்ததல லவோவென வடைகொடுத்தார் மேற்குறித்த இலக்கணி யுப்ப ட்டி இவர்களுடிக் காசுக்கெட்டவெழுமிய யோடினதேயல்லாமல் வேடுறும் அம்ங்குநடக்கவில்லை இப்பொழுது சணகுக்கச்சுட் மபியா எஸ் ஆமொரு உவாத்தியாரைப் பிடித்துக்கொண்டு பிள னைகளைவிடச்சொல்லப் பெற்றாராகிய எங்களைக்கெட்டுகளை நா வ்களெங்கள் பிள்ளைகளைக் கட்டெடுத்தெனச் சிவப்பிரகாசன்கருதி யமத்ததை அதுசரிக்கும் பா திரிமா ரி -த்தில் விட்டால் மற்றக் காரி ய மெப்படியாயுதல் போகட்டெ கொஞ்ச நல்ல படிப்பையும் ந னமாதிரியையுருவ தற்குகொள்ளலாம் இப்பள்ளிக்குவிட்டால், இர விலே தண்ணீர் எவேண்டாமென்று பிள்ளைகளுக்கிவர்கள் பிரசங்கி த்தால் எங்களை பிள்ளைகளைவகளை விட்டாலே பழஞ்சோற்றுப்பா னைக்கு வாக்கவுந் தண்ணீர் எவிலடாகள். ந னுஞ்சைவசமய த்தைத்தான் அதுசரி த்தவந்தென் அத்தொரு உண்மையு மெ னக்குத்தோற்றவில்லை யவர்கள் குருமார்க்கெட்டால் ஒவ்வொரு தற்கு மெ வவொரு விதமாயுதுகொள்ள. ஒருவா "உத்தம நா

சிகாரூரணம், அதர்மங்கள் நியாதானம், மத்திமந்தாமபூல காவே த்தியம், அன்னதானம் விறுதா விறுதா" என்கிறார். மற்றவருந் தன கருப்பியுத்ததை யுளறுகிறார். ஆனால் இதில துமாரக்கத்திலோவெ ளகெல்லொரேயுணமையைக்கண்டின அது என்னவென்றால், உல கமென்றப்போய்ச் சிருட்டி, களாகிய அனைவருக்குமாரட்டசிய த்தினுண்மையைப் பிரசங்கியுங்களைச் சொன்னவசனமெங்கள் முன்னிலையில் கிறைவேறுகின்ற துமன்றிப், படிப்பாளிகளுக்கும் பு த்திவான்களுக்கும் மறைத்து உண்மையானவேதத்தைப் பாலகரு த்து வெளிப்படுத்தினேன் என்றது சரியாய் மட்டைக்களப்பில நி றைவேறுகின்றது இன்னும் மகாயுகியும் நற்குணசாவிசுமராகிய சில பிரபுக்கள் குருமாருக்கே ஒத்தாசைசெய்து வருகிறா கள் உதாரணமாகச் செலவத்திலேயுருவ கலவியிலேயும்திக மெம்பா டுள்வவர்களாகிய மகா கணமொபொருந்திய நீ உடுப்பிட்டி அருண்மபலமுதலியார அமெரிக்கைக்குருமாருக்கு (சடு) பரப்புத் த னை வல்லவெளிவிலே கொடுத்திருக்கிறார் இன்னும் மகா கணம பொருந்திய நீ நீ. உடுப்பிட்டி திருவலை குமாரசுவாமி மு தலியாரும் ஈடு, பரப்பு மிகியோனுக்கு உபகாரமபண்ணியிருக் கிறார் இத்தாலிலித் துமாரக்கமே அதிகமெனத்தோற்றுமின்றது. நான் சைவ, வீட்டுணு, ருமான், மகமது, கிறிஸ்துமாரக்கத்தவ ராகெல்லாரையும் மிகவுந் தாழ்மையோடும நோணமையோடுங்கே ட்டிமெதென்னவாகில நானிதினபிள விலுவும விலுவுக்கு ஒவ்வொரு மத்ததோருந் தங்கள் தங்கள் மாரக்கத்திலுள்ள மறுமொழியைச் சருக்கமாய அறிவிக்கவும் அதன்பின் எது அதிகமென அறிவிக்கும் படியுத்தான் அ஁ந்தென்னவென்றால்

வினா நான் இாட்சிக்கப்படுவதற்கென்னசெய்வேன்?
 இவ்விடம்
 ஞானப்பிரகாசன் வரப்பிரகாசமபெற்றவனும் சொயப்பிரகா சன் புத்திரனுமாகிய தனையப்பிரகாசன்.

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

மேலே பயிரங்குந் செய்திருக்குவ கடிதத்தைப் பற்றி நங்க ள் கவனிக்கவேண்டிய இரண்டு முன்று காரியங்களுண்டு அவை யாவன

1. கவது மேலைச் சஞ்சிகையிற் பிரகாசஞ்செய்யப்பட்ட சிவப்பிர காசத்தினுடைய கடிதத்தின் தோரணியையும் சூப்பொழுது த ன்னையப்பிரகாசம் அவர்களால் எழுதப்பட்டு வருங் காரியத்தை யும் உய்த்துணாந்து பார்க்குமொழுது ஒன்றுக்கொன்று பேநா பேதமாய் இருப்பதால் சொல்லப்பட்ட சங்கத்தில நடந்த காரி யங்களின் உண்மைகளைப்பற்றி எழுதுகிறதற்கு ஒரு எழுத்துக் காரியங்கத்தன் அல்லது அதற்கென கியமித்த ஒரு தகுதியான ஆளிருக்கவேண்டிய தவசரமென்று காண்கின்றது. உதாரண மாக, இச்சங்கத்தில் ஒருவராயுடனபட்டுக் குணத்திலுங் கன த்திலும் பணத்திலுந் தனத்திலும் அதிகமாயப் பேரோங்கிவனா ந்த மகா கணமொபொருந்திய றி. நி முத்துவேளுச் செட்டியாரா அ வர்களைப்போறபட்ட ஒருவர் இச்சங்கத்தில் நடந்த காரியங்களை எழுதுவதுண்டாலால் இப்படிப்பட்ட பேதாபேதமான தோரணி களுண்டுபடவும் மாட்டா அவர் சொன்ன காரியங்களும உண் மைதினென்று நாங்கள் நம்பியுந் கொள்வோம். எதுகாரணத்தி னுடென்றால், அவர் சிவசமய விசுவாசியாயும் அதின்-கோட்டா ட்டிக்கிசைந்தவராயும் இன்னுஞ் சிவமத்ததை அதுசரிக்கிறவர்க ளுடைய நயப்பாட்டுக்குட்பட்டவராயும் இருந்தாலும் அவா த மசங்கையைக் காத்துத் தமநேசாகளால் வருங் கனத்தைப் பேணுகொருட்டே உண்மையான காரியங்களை எழுதுவாரென் று நாங்கள் கத்திருக்கப்போதிய நியாயமுண்டு.

உவது. "அங்கே வந்தவர்களில் அநேகம்போ காசுக்குக் கை யொப்பம் வைக்கிற நேரம் ஒடிவிட்டதாகள்" என்று தன்னையப் பிரகாசம் சொல்லுகிறார் அது புத்தியும் நற்கருத்துமுள்ள சன க்களுடைய யோசனைக்குத் தகுந்ததுதான் ஏனென்றால் சிலப்ப ர சிவ சனங்களிடத்திற் பணநாருங்களைன்று பக்ககிறப்பொழு து அந்நப்பணம் தருவதினால் எங்களுக்குள்ள பல்வவருமென்று வு கேட்கிறது நியாயம் நல்லறிவைப்பணகு செவ்வழித்தும் விலை க்குக் கொள்ளலாம். நற்படிப்பின் அருமையைச் சகலரும் பே ஁ணுவதினூலேதானிப்பொழுது பிறாயாதப பிள்ளைகளை வட்டி ந கா சாலதிரப்பள்ளிக்கூடத்தில் விட்டுத் தங்கள் சொய செவ்வா க அனாக்நப படிப்பிக்கிறார்கள். இன்னும் ஒவ்வொருவருங் கிறி ளுத சமயசாஸ்திரநாடுகள் மற்றநா ளுப்போ எர் துலனைத்தியு

ம் அதிக மேனமையுடையவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். கிறிஸ்து மார்க்கத்தை அறப்பகைக்கிறவர்கள் தானே அதில்தீட்டியபோதற்குள் ஒருங்குள்ள மந்திரேயை போதனைகளிலும்அதிகம் மேம்பாடுடைந்தாய் இருக்கின்றவென்றதாகவுண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலவிய ஆகம நூலை அதிக கவலையுடனே வாசித்தறிந்த எந்த அக்கியானி அதிலுமேலான போதகங்களிலையென மறுதலிப்பா? அப்படி ஒருவனுமில்லையென்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். சனங்கள் பெரும்பாலும் சொல்லுகிறதென்னவெனில், கிறிஸ்து சமயஞ் சந்திய வேதந்தான் ஆகிலும் நாம் என்ன செய்வோம், அதற்கொப்பமுடிய நடந்துகொள்வது தெண்டிப்புதானேயென்கிறார்கள். இப்போ பார்த்தால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனிலும் அவன் அபவலிருக்கிற அக்கியானியே பொய்யிலும், கபடவஞ்சனையிலும்; கற்பு நெறி தவறியுண்டு சந்திர சாதிப்புக்கொண்டவையுண்டுண்டு. இப்போப்பட்ட பொல்லாப்பை ஒரு கிறிஸ்தவன் செய்தானென்று சாட்டும் அந்தக் குற்றத்தானே, மற்றொரு சமயச் சமயங்களில் இல்லாத மேனமை கிறிஸ்து சமயத்தில் மாதிரி உண்டென்றே திருட்டாந்தப்படுத்துகின்றது. கிறிஸ்தவர்களுக்கவருக்கும் அக்கியானிகளிலும் கிறிஸ்தவர்களுமாதிரி சனமார்க்க நடைபிற் கதித்தவர்களாய் வருவார்களென்று நாம் காத்திருக்கவேண்டிய கியாயமென? அல்லது கில கிறிஸ்தவர்களை அக்கியானிகளைப் பார்க்கிலும் கணினியிற் கேடுகெடவாக்கெண்டபதைக் காண்குமொழுது, மற்றமேனமைய கிறிஸ்தவர்களுக்கவருக்கவருமா தத்திரமபுறமாக்கச் சொற்றுக் கிறிஸ்தவர்களுக்கென்றழைப்பதெனனதுக்கு? கிறிஸ்து சமயாக்கங்களைப் படிப்பது மிகவும் மேனமையானதானாலே அதைப் படித்தறிந்துகொள்வதற்கு ஒரு பிதாவின்வன தன் செல்வாகத் தன் பிள்ளையை விடுகிறான். இதை அந்த ஆகமத்திலுள்ள மேனமை. உத்தமேம்பாடான நடை ஒருவனுக்குத் தேவையானால் அவன் அதிலே மாதிரி சமயச் சமயமையல்லாம. இவ்வாறு பிறந்த எங்கள் கிணைகிதா இப்பொழுது இரத்தக் கருத்தின உணமையை அறிந்த கொண்டக்குல் தவகள் பிணைகளை விட்டு அதைப் படிப்பிப்பத்திக் கமென்றுய்த்துணர்வேதுவாயிருக்கிறதை நாம் காணுமொழுது மிகவுண்டு சந்தோஷப்படுகிறோம்.

ஒருவன் சன்மார்க்க நடைபிற் தேறி அதின் வழியாய்த் தன் னுடனெடுத்த மனிதருக்கு நனைமையிருத்தியுள்ளவனுக்கு வரப்பண்ணை தகுதியின்றையது என சமயமேலான போதகங்களும் கட்டைகளும் ஒருவருக்கும் சிவமத்திற் சொல்லப்படாதிருக்கின்றன? அசைவகளைவிடவையெனக் காட்டுமபடிக்குத் தாய்க்குக்குக் கடிதம் எழுதிவரவிடுபவர்களைக் கேட்டுக்கொள்குகிறோம். மெத்த யூகென ஒரு சகலவானகருமென்றிருக்கிறவர்களுக்கிலே இக்கேள்வியை அந்நகரும நாமுக்கேட்டுக்கொள்குகிறோம். அவர்கள் அனைவரும் அந்தமருக் கொடுத்த மறுமொழி என்னவெனில், "சிவசமயத்தில் அபபடிப்பட்ட காரியம் ஒன்றுமில்லை" என்றுதான் யுத்தவானகளாய் இருக்கப்பட்டவர்கள் இவ்வியைக்கு வேறுவித விடை பகராதிருப்பதென்றாலுமே தேர் சொல்லிய விடைதானே சரிவிடையென்றென்கொள்வதென்றேயுண்டென்பது துலாமபரமாய் இருக்கின்றது. ஆகையினால் ஒருவன் நன்மார்க்கநடைபிற் தேறி அதின் வழியாகத் தன்னுடனெடுத்த மனிதருக்குப் பலனுள்ளவருய் வரப்பண்ணை தகுதியின்றையது போதனைகளும் ஒருவருப் பிரமாணங்களுக்கு சிவசமயத்தில் இவ்வாததிலுள் இது காரியத்தை மாத்திரம் சமரம் எல்லாரும் ஊழறி ததியான்க்கப்படிக்குக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். இப்படியே சிவ சமயத்திலு யாதொரு மேனபாடிவையென நாங்கள் சொல்லுவதற்குப் பிதமாலு அதுவென்பாடுண்டென மெவராக்குதல் சொல்லவதற்குப் பதமா கச்சொல்லாதிருப்பதேய, நாமுக்கவருக்கவரு வாகிப்பவர்கள் நம் கூறினவைதானுணமையென ஒத்தினங்குகொள்ளவேண்டியது உணமையென மறுத்தெத்துக்கொண்டு எங்கள் கிடுக்கிதரை நாமுக்கேட்டுக்கொண்டென வனவானால், சிவசமய வளர்த்திக்காக்ககொடுக்கப்பட்டபணத்தினால் உலகங்களுக்குக் கைமாறுதல் மலாபலனகொள்ள, ஒருவனுடைய சன்மார்க்கநடையைத் தேறப்பண்ணி அவனைச் சங்களுக்கு மயமுள்ளவருக்கு இடுக்கத்தக்க தகுதியின்றையல்லாத சிவசமயத்திலுள்ள மேனமை உண்டு. உண்டாலு அது விவையென? அது எவ்வளவுக்குப் பெறும்? அது ஒரு சிலவர்க்கும் பெறப்படாமல் அத்தை நாம் தள்ளி அசுழறி அபடிப்படாதிருவது எங்கள்

கடமை இக்கேள்வியினால் கிறிஸ்து சமயத்தை உரைத்துப் பாராக்குமொழுது அது மாற்றுக்கு நிலவாதே போலு ஒரு முறையையோடே அத்தை நாம் தள்ளி எறித்து அதை கியாயமும் பலனும் அளிக்கத்தக்க விசுவாச மார்க்கத்தை காடித் தேடியுடைய வழிபாக்கவேண்டியது ஒருவன் நனைமையிற் தேர்ச்சிக்கொள்ளுகிறதற்கேற்ற யாதொன்றும் அக்கியானத்திலு இல்லையென்று நாம் சொல்லவது போல அபபடியே கிறிஸ்து மார்க்கத்திலும் ஒன்றுமில்லையென்று நாம் சொல்லக்கூடாது. கிறிஸ்துமார்க்கத்திலுள்ள மேனமையென்னவெனில், அது மனிதரைத்திருத்தி நனைமையிற் தேறிவரப்பண்ணுகுது பாவத்தைவிட்டோயப்பண்ணுகுது அனை மாத்திரமே நாம் பிரதானமாய் நேர்குகிறோம். அத்தினுடைய பிதான நோக்கங்களில் ஒன்றெனவெனில், அது மனிதரைச் சீர்திருத்திச் சீரகொள்ளப்பண்ணுகுது அது மனிதரை நல்ல உத்தம நாயகரும் பிதாக்களுமாக்குது. அது நற்குணமுள்ள பெணசாதிகளும் மாதாக்களுமாக வரப்பண்ணுகுது அது சகலருக்கும் பயனுள்ள குமாரர்களுக்கும் குமாரத்திக்குடாக வரப்பண்ணுகுது. அது சகலவாயும் நல்ல சீரகொள்களாகவும் அயலகத்தாராகவும் இருக்கும்படிப்பண்ணுகுது நல்ல இராசாக்களாகவுகமுடியும்களாகவும் வரப்பண்ணுகுது ஊரடங்கலும் உத்தமச்சுத்திய கிறிஸ்தவர்களாகவருவார்களாலு, இப்பொழுது ஊரிலுள்ள அடிமனிதரைக் கெட்டுக்கொண்டு நிற்பந்த தீவினையிற் அரைவாசி ஒரு முறையிலே இவ்வூரைவிட்டபடிப்பட்டுப்போகும்.

சிவசமயத்தில் இப்படிப்பட்ட தாக்ககொண்ட பெறுபேறகாரியம் இல்லையென்றும், உண்டென்று சிவசமயநாளே சொல்லுகிறதிலையென்றும் இத்தை வாசிப்பவர்களுக்கானே கெட்டியாய் அறிவார்கள உலக முழுதும் சிவத்திக்காரராய் விட்டால் அப்படி வந்தவர்களுடைய நடை சன்மார்க்கத்திற் தேர்ச்சிக்கொள்ளுகிறோமென்று ஒருவனுக்காத்திருக்கவேண்டாமென்றே ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய விசுவாசத்தினையக் கேட்டுத்துப்போடாமல் பெரிய பொய்யினால் கபடமாய் வந்துவிடுவான், ஒவ்வொருவரும் பெரிய விசாரியாயும்விடுவான் ஒவ்வொருவரும் அருகத்திக்குச் செய்கிறவனுமாய்போய்விடுவான் ஒவ்வொருவரும் உறுத்திக்காமணியாயும் வந்துவிடுவான் அவன் முன்னிருந்ததிலும் பெருமைக்காராய்ப்போயும்விடுவான் அந்தக் கேள்வியை மறுபடியும் கேட்குகிறோம். அப்படிப்பட்ட சமயத்தின் விவையென? அதற்கேள்வியைக் கொடுக்காததென செய்கிறார்கள்? அப்படி ஒருதானைச் செய்கிறவர்களுக்கு விவிய ஆகம சொல்லவதைக் கேளுங்கள் ஏசாயா. கி. அ. 41- நம் சகலவர்கள் "நீங்கள் அபபயிலலாததில் பணத்தையுந் திருத்திப்பாராத்திலே உலகன் பிரயாசத்தையுரு சொல்லிப்பாரானே. நீங்கள் நமக்குச் செலிக்கொடுக்கவேகொடுத்து நல்லமானதைச் சாப்பிடுங்கள். அப்படி ஒரு உலகன் ஆத்தமமாக கொடுப்பானதினாலே மகிழ்ச்சியாயிருக்கும். உலகன் செவியைச் சாயத்து நமமனைடைக்கு வாருங்கள். கேளுங்கள் அப்பொழுது உலகன் ஆத்தமாய் பிழைக்கும்"

கவது கடைசியாகத் தன்னையப்பிரகாசமவர்கள் "நான் இரடிக்கப்படுவதெனசெய்யவேண்டாம்" என கேள்வியை எடுத்துப் பாரப்போமாக. இக்கேள்வியுடனே மறமெக்கேள்விகளையும்கொண்டபடிப்பிப் பார்க்கும் பொழுது, இக்கேள்விகளுக்குள்ளே அக்கேள்விகளெல்லாம் யாதொரு பயனற்றவைகளாய்ப்போய்விடும. இன்னும், "ஒவ்வொரு மத்ததோரு நவகடங்கன் மார்க்கத்திலுள்ள மறுமொழியைச் சுருக்கமாய் அறிவிக்கவும், அதன்பின் அதிலே அக்கமென அறிவிக்கவும்" என்று நன்னயப்பிரகாசமவர்களுக்கேட்டது சரிதான் ஆகையினால் அந்தந்த மத்தவர்கள் நவகடங்கன் மார்க்கத்திலுள்ள மறுமொழியை எழுதி அதை உதயதாரகையிற் பிரசுரஞ்செய்யும்படி எங்கள்டைத்துக்குடைய கட்டுளையு காததிருக்கிறோம் இந்நமோனகாரியத்தைப்பற்றிச் சகலருக்கும் நாங்கள் விளங்கப்பண்ணுவது எங்களுக்குச் சந்தோஷம். நாங்கள் மெத்த அவாவுடனும் விருப்பத்துடனும் கவலையுரு சகலவையும ஆஸ்திசமபத்தையுத் முயற்சிக்கொண்டு தேடிக்கொண்டோமால் நாங்கள் சாகும்பொழுது ஒருக்காலுஞ் சாகாத நமது ஆத்தமமாக கொஞ்சக் காலத்துக்குச் சந்தோஷத்தில் அல்லது நிற்பந்தத்தில் முயற்சிக்கொண்டிருக்கும்

இந்தக் கேள்வியைச் சகலருக்குச் சந்தோஷமாய்க்கொடுத்துப்பாரப்போமாக நம் சகலரும் வருமபவேண்டிய கேள்வி இதுதான்

இக்கேள்வியைப் பற்றித் தீர்ப்புச்சொலவதிலே நாங்கள் பாரபட்சமாய் அல்லது ஒருபாட்டுக்குச் சாய்ந்தவர்களாயிராமற் சகலரும் நடுவுநிலையையாயிருக்கவேண்டியது இத்தை நாங்கள் தேவ அனுசுகிரகத்துடனும் தாமுடையான குணத்துடனும் எடுத்துப் பாராப்போமாக. நாம் இந்நகரகெள்வியைப்பற்றி மோசமாய்த் தீர்ப்போமேயானில் அது எங்களுடைய நமிக்கைக்கும் பாக்கியத்துக்கும் அனவரத காலமுங்கேடாயிருக்கும். ஆகையினாலே சைவ, விஷ்ணு, சூரமான், மகமது மதத்தைப் போதிக்கிறவர்களைவாரும் தங்கடங்கள் விசுவாசவொழுவுகின்படி சுருக்கமாகவுந் தெளிவாகவும் இக்கேள்விக் குறுமொழிகொடுக்கும் படி நாங்கள் கேட்டு மனமுடுகிறோம் அதாவது நான் இரட்சிக்கப்படுகிறதற்கு என்ன செய்யவேண்டும்? நாங்களும எங்கள் சமய விசுவாசகோட்பாட்டின்படி மறுமொழி சொல்லுவோம் அப்பொழுது பரபரனுடைய மகிமைக்கும் மனுதனுக்கு வேண்டிய நன்மைக்குத் தகுதியான காரியங்களை விசுவாசிப்போமாக

[Translation of the foregoing]

Thanks to the equitable gentlemen who dispel the darkness of all the earth, encircled with the ocean, through the medium of the Morning Star

SIRS,

Though you sometimes defer the publication of communications, I beg that you will give this a place in a corner of your valuable paper, without delay

It is said in a book called "Evidences of Christianity" written by a devout man, that "whenever the Hindus have occasion to speak on any subject, they mix some lies with the truth"

This I have not fully believed, but I find it corroborated by the communication of Adenaiyana chettiar Sevaperagasam that appeared in the 20th No of your paper The said Sevaperagasam out of ten things has not told one truth As a man foolishly chopping the stem of the branch on which he stands, so he collecting what has taken place in our village, and adding his own inventions has sent it for publication in our village Star Who can believe his statements? He says, "More than 200 persons were convened" at the meeting Whereas there were only about 20 persons present. Let your readers judge, how 200 persons can be convened in the area of a house having only two rooms on each side

Sevaperagasam further says—"many of the attendants were obliged to stand in the verandah and road" Those were only boys playing in the verandah and road Most of the people who had assembled went away when the subscription was about to be collected

It was said to be necessary to collect 3,000 six dollars, which at 12 per cent interest would give 30 dollars a month for the support of the school But only 13 persons have subscribed, and of these 3 persons contributed the principal amount If these 3 give 2 dollars a month that will be the interest on 200 dollars The amount collected by the subscriptions of $\frac{1}{4}$ of a dollar, $\frac{1}{2}$ of a dollar, $\frac{3}{4}$ of a dollar, and 1 dollar is only 11 dollars per month, which will pay interest only on 1100 dollars. Why then did Sevaperagasam say the money was as much as was expected Thus it may be known that what he said is not true I will now give a true account of what took place at the meeting

The meeting was convened on the 30th of September at 6 $\frac{1}{2}$ o'clock, P M The attendants being unaccustomed to any regular method of doing business, began many at a time to tell various stories, some of which were false and deceitful The Madeliars spoke of matters which had reference to their farms, and the Chettiars of those which had reference to their trades Aromogam, the son of Condar was requested to make out the rules of the school, and Superamanier Ayer told him to write what had been said about the regulations of the Association This regulation was that "there should be five principals, and two teachers, and that none should be admitted to the school who cannot read, and further that the expense of the school would be 30 six dollars a month" Superamanier Ayer proposed, that a meeting of the members should be held every Saturday—and when it was asked for what purpose it should be held, he replied—"To show the manner of worshipping idols—and that the drawing of water in the night is sin, and the drawing of water in the day is meritorious"

Messrs Editors, if he will show through the "Morning Star" what is the sin of drawing water in the night—and what is the virtue of drawing water in the day he shall have a reward

A dispute took place in the meeting Mr Manapulle Madeliar Saravanamootoo, of Nellore said—"that the pupils should be required to study only what they pleased" Then an intelligent man of Wannarponne replied,—"you proposed to appoint two teachers, if a boy attend the school and study only Arithmetic, and then go to a trade, how can he improve in the

knowledge of the Siva religion?" To this Saravanamootoo answered, cunningly, "Does not the study of the Agamas include the knowledge of Arithmetic, and does not the study of Arithmetic include the knowledge of the Agamas?" As I said before, when they came to take the subscription nearly all went away—having spoken thus and that This is all that has happened there.

Now we parents are requested to send our children to Mr Sarvanmooam but if we send them there, and they are taught that they should not draw water in the night—then they will oppose us, when we draw water to put into our rice pots, but we are certain if we put our children under the missionaries, that they will get useful knowledge and form good characters

Though I have professed the Siva religion, I am not convinced of the truth of it Every Guru has his own doctrine, and they do not agree with each other One teaches after this manner, another after that One says "it is unprofitable to give rice to the poor" "To bestow a daughter in marriage without receiving the customary gift, is of small merit, to give betel, is more meritorious, but to give medicinal snuff is the highest of these acts of virtue," &c another says something different

But in the Christian religion some things are plain—The verse "Go ye into all the world and preach the gospel to every creature" is fulfilled in our sight Also the verse—"thou hast hidden these things from the wise and the prudent, and hast revealed them unto babes," is being fulfilled at Batticaloe Moreover many intelligent people are willing to assist the missionaries, being convinced that the people are greatly benefited by their efforts For instance, Mr Arulampalam Madeliar of Oodopt y, who is both wealthy and learned, has given to the missionaries a lot of 45 lachams of land, and Mr Coomaraswamy Madeliar, has also given a lot of 150 lachams * This shews that the Christian religion is esteemed, and should be supported

I make one request of the followers of all religions—the Sivas—the Vishnus—the Mohammedans—the Romanists—the Protestants,—I beg them to answer briefly and plainly from their authorized books, this question, viz *What shall I do to be saved?* By the answer to this we may judge which is the true religion

Yours, &c

S TANNAYERPERAGASAN

Remarks on the above

There are two or three points in the above communication on which we wish to make a few remarks

1 The disagreement between the statements of Mr Sevaperagasam and Mr Tannayerperagasam shews the importance of having a secretary, or some authorized and responsible person appointed to give a faithful account of the proceedings of the meetings referred to If such a man for instance as Mr Mootoo Veloe chettiar, who is extensively known as a person of intelligence, honour and probity, were to give the public an account of the proceedings in which he is said to have participated, there would be no occasion for contradictory statements being made We could believe what he said, because we have reason to think he has too much self-respect, and too much regard for the esteem of his friends—to be led into partial and prejudiced views of the Siva faith—however closely he may be beset by those whose interests are identified with its support

2 It is said by our correspondent "that most of the people went away when the subscription was about to be collected" It speaks well for the good sense and rational views of a people when they inquire of those who solicit their money—what equivalent they will give in return Useful knowledge is worth paying for, and it is a cause of congratulation and thankfulness to those who are friendly to the moral and intellectual improvement of the Tamil people—that the value of a good education is now so well appreciated, that fathers are willing to pay for the support of their children while being educated at Batticaloa The superiority of Christian science and Christian morals over all other sciences and all other codes, is acknowledged by every man with any pretensions to candor, who has ever examined them There have been found those even amongst the most violent enemies of Christianity, who were honest enough to confess the incomparable excellence of its moral precepts And where is there a heathen who has carefully read the Bible, who will pretend to deny the superior excellence of its moral instructions We think there is not one The general remark of the people that the rules of Christianity are good, and

* We understand Mr Coomaraswamy has only offered to give the lot on certain conditions —Editors

too strict for them to walk by, the expectation that every Christian will be less addicted to lying, deceit, unchastity and profanity than his heathen neighbors, and the charge of insincerity that is made against the professing Christian who indulges these vices—go to prove that there is an intrinsic excellence in the Christian religion that does not belong to other systems. Else, why are those who profess to be Christians expected to be better in their morals than their heathen neighbors? Or why are those professing Christians who are known to be no better in their morals than their heathen neighbors called *vice*-Christians to distinguish them from others who are true and sincere?—Education in the knowledge of Christian science and Christian morals is something that is truly valuable,—it is what a father may well afford to pay for, to have imparted to his children. It is the *only* basis on which a truly *virtuous* and *useful* character can be formed. And we sincerely rejoice that some of our native friends are beginning to perceive the truth of this sentiment, and to feel its importance in regard to the education of their children.

But what is there in the peculiar doctrines and precepts of the Siva religion that is adapted to improve a man's moral character, and fit him to be useful to his fellow men? We ask any of our correspondents to point it out to us. We have asked the question of respectable and intelligent men many times, and the answer they have uniformly given is, *there is nothing*. And if intelligent men can give no other answer to this question—it is plain that this answer is the true one. We therefore call the attention of our readers to this point, as one deserving of their serious consideration. *There is nothing in the peculiar doctrines and precepts of the Siva religion that is adapted to improve a man's moral character or fit him to be useful to his fellow men*. If we are wrong in uttering this statement, we shall be glad to be set right, by evidence to the contrary. But if no contrary evidence can be produced, our readers must allow it to be true. If it is true, as we suppose it is, we ask our friends—what equivalent they will get for money expended in supporting the Siva system? Is that which does not improve the moral character or promote the usefulness of man of any *real value*? If so, how much is it worth?—We think it is worth nothing, and that it ought to be rejected. If Christianity could not abide the test of this question, we would reject it at once, and seek a more reasonable and a more beneficial faith. But it cannot be said of Christianity as it may be of heathenism, that it contains nothing that is calculated to improve a man's moral character. The *reforming principle* of Christianity is its glory. It is this which we peculiarly love. It is this which we commend to the notice of our readers as its distinguishing characteristic. One of its chief objects is—to reform men, to make better husbands and fathers—better wives and mothers—better sons and daughters—better friends and neighbours—better kings and subjects. And if men were universally to become sincere Christians, more than half the misery they now suffer would be at once removed.

Our readers well know that the heathen system has no such influence and pretends not to have. If the world were to be converted to the Siva faith no one would expect any improvement in the morals or the happiness of men. Every one might be as great a liar and cheat—as great an adulterer—as oppressive of the poor—as covetous—as proud, as he was before—without sully the purity of his faith. We therefore repeat the question—What is the *value* of such a system? Why will you contribute to its support? Hear the language of Scripture to such as you. Isaiah lv 2-3 “Wherefore do ye spend money for that which is not bread? and your labour for that which satisfieth not? Hearken diligently unto me, and eat ye that which is good, and let your soul delight itself in fatness. Incline your ear and come unto me, hear and your soul shall live.”

3 We now turn the attention of our readers to the concluding question of our correspondent—“*What shall I do to be saved?*” All other questions fall into insignificance when brought into comparison with this. And our correspondent has truly said “by the answer that is given to this question we may know which is the true religion.” We hope some one of each of the different sects will furnish the desired answer

for publication in our columns. We shall rejoice to be instrumental of throwing light on this all-important question before the minds of our readers. If the fleeting objects of time—if learning, wealth, and honour, may engage our warmest desires and our unwearied attention, with the certain prospect that every advantage thus obtained will terminate with our earthly existence—surely the interests of the never-dying soul with its capacities for endless progression in happiness or misery may reasonably engage our serious attention for a season.

Then let us come to the consideration of this question, as friends, and not as opponents. It is a question in which we all are equally interested. It is one in the decision of which it behoves us all to exercise an independent, unprejudiced, and sound judgment. Let us come to the consideration of it with a humble spirit, and with a desire for the divine direction. A wrong decision of the question on the part of either one of us will be fatal to our hopes and happiness for eternity. We therefore call upon the priests and teachers of the Siva and Vishnu faith and upon the teachers of Mohammedanism and on the Romish priests to answer the question briefly and clearly according to their respective belief—*What shall I do to be saved?* We will at the same time answer it according to our belief. Let the answer which is most suitable to the glory of God and the wants of man be believed.

இஸ்ரவேலின் இராசாவாகிய தாவிதின் சங்கீதம்.

[A Psalm of David, king of Israel]

(சுளம்.) சங்கீதம்.

தேவனே, பூமியிலே உமது வழியும், பூமியுள்ளோர் சகலருக்குள்ளும் உமது இரட்சிப்புந் தெரியத்தக்கதாக,

நீர் எங்களுக்கிரங்கி எங்களை ஆசீர்வதித்து உமது திருமுகத்தை எங்கள்மேற் பிரகாசிக்கப்பண்ணும்.

தேவனே, சனங்கள் உம்மைத்துதிப்பார்களாக. சனங்கள் யாவரும் உம்மைத் துதிப்பார்களாக.

தேவரீர் நிதானமாய்ச் சனங்களுக்கு நியாயத்தீர்ப்புக்கொடுத்தும் பூமியிலுள்ள சனங்களை (நன்றாய்) நடத்துகிறபடியினாலே பூமியுள்ளோர் சந்தோஷப்பட்டு ஆனந்தமுழக்கமிடக்கடவர்கள்.

தேவனே, சனங்கள் உம்மைத் துதிப்பார்களாக. சனங்கள் யாவரும் உம்மைத் துதிப்பார்களாக.

பூமி தன் பலனைத் தரக்கடவது. எங்கள் தேவனாகிய தேவன் எங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.

தேவன் எங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. பூமியின் எல்லைகளிலுள்ள யாவரும் அவருக்குப் பயப்படுவார்களாக.

முறையீடு இரட்டை ஆசீரியம்

சீர்பெருநன்மனம் புத்திசெய்தீர் தினர் தேருமறிவானதோடு சென்றுமெட்டாத ஒன்றுமெய்ப்பரணசெப்புகட்டளைமறுத்த தியனாபாதகர்கள் நீதிவழியழியாது செய்யதயவாலனித்த தேடரியகுறையேகநாதரருள்வேதமொடு சீர்பெருமார்கடம்மைத் தீரகடுதெத்தீர் மாருக்கெதிர்ஞாய செய்யமுற்கணைகள் தாவிச் செபமுறுதுமென்முசுதீர்வேதசீர்தாந்தசபை சேனையின்றவை மார்கள் [மயிகள் கிண்துமெல்லீசையை முறுக்கியும் உறுக்கியுஞ் சிதைக்கீற்றீர்சேன சித்தானவித்தைபல கற்றுமும் உடர்க்குருவி செங்கருடனாவருமோ சீர்பெருகுமனுரூன மென்னடங்காததொரு ஓசுபரஞானமாமோ

எட்டியை அருந்துமெவி கெட்டிகெட்டியென்று எவ்வளவுபுளிக்
கிணும [தூகாள்
எள்ளளவுபொழுதன்றி உள்படியாகுமோ எத்தரென்றுரை பித்
ஏசுபரனருள்யேசு வேசரியிலேறா விழிவுசெய்தவரைவிட்டு
இயாரையோவழிபட்டு அழிபட்டுமாழமதி எய்துதோயாதமறியேன்
ஏதமுது பாசராய் உரலேமறியேதுமிணுமாடரேது செய்வார்
இடையிலவரு துயரதனை அறியாதுகனவெடுத்திடர்வீவ கநாசமோ
சம [தருவார
இதுசாபமடைவதல்லாது வேறெந்தவகை இரட்சண்ணிய முத்தி
ஊர்பெருகுதஞ்சையே சென்னையே வங்காளம் உயாமதுரைவ
கைதவே [யே
ஒளிருநீர்ப்பாடியே யாழ்ப்பாடியேமற்ற ஒண்கரைப்புதுச்சேரி
உனதவக்கிழித்தடியா இவர்கள்உர்த்தெதிராக உதைப்பதைக் க
ண்டு விண்டு [னிதோ
ஒன்றுமொழியாமலே வாய் பொத்திநிற்பரோ ஒரு புத்திசொல்ல எ
ஒதரியபாதகஞ் செய்தக்கிணிக்கடவி ணுட்படு துரோகிக்காய்
உயர்சேவன் மணுவேஷமதுவெடுத்தேயீட்க உயிர்விட்ட அன்புக
ணடும [வலா
உணாவற்று ஆவினைக் கன்றுமுட்டிக்கொன்று ஊண்பாலருந்தவி
துயிர்விட்டதன்மையாயத் தீமணவிட்டிலேன் ஒருகோடியுயிர்க
ள்கெடுமோ [துரைக்
கார்பெருகுமனுபோத சதுவேதசங்கமான் கைகாட்டியாடுச
கனகொண்பொரக்கவோர பார்ப்பாரிளாமலே கலத்திடவுள்க
கு எளிதோ
காட்டைக்கணை துபயிர்நாட்டப்புகுந்திற்ற காணாமலேவேடனைக்
கரமுக்குமவ்ணை தமருந்துமாப்போற் கணவிந்த விதமதலதர்
கடவுள்செய்வருதியாது அவரடியரொடுபொருது கைப்பட்டு நர
கில வீழ்வார்
கருவாய்சிவபத்தி தருநாம அவபத்தி கதிர்சுண்டபனிவீண்டபோற்
காசின துமதமரைக் காசுமபெறாமலே கரையவுள் கருணைபொழியாய
க சதமமமுத்தியருள் சுத்தமம யேசுபுகழ காட்டுமறை நாட்டுபர
னை
அருளுதையம் (யகம்.) இலக்கப்பத்திரிகையிலிருந்தெடுத்தது

முறையீட்டுக்குத்துணையீடு—ஆசிரியலிருத்தம்

(அருளுதைய எழுதறவர்களுக்குப் பலகாலும் வந்தனம்.)

கோமேவுநிரியேககடவுளருள்பெறறேங்கு திருவளர்மிறில்து தலை
யாரு
சோசபைதனக்குநிகரிந் துமதகித்தாந்த நிறலற்ற சபையதாமோ
செப்பரிய செங்கதிராகிணைகொலோ வெண்கதிர் சிம்புருக்கிரிக
னெதிரோ
நிரிகிரகருவடி ணுக்கிணைகொலோ அணுமலைசெம்பொற்கிரும்பிணை
யதோ
நீாமேவுநிஷ்கன வலிதுவுக்கிணையதோ நிலையற்றமலமாய்கைதான்
நிமலமலவறாரமணுவானருயேசுகிரும்ப ணுக்கலகையிணையோ
நித்தமுஞ்சித்தாநதா யேசுமதகண்டனம் திகமுபல ஊலகெனல்
லாம
நிச்சயமொடுகற்பிககிணும் நச்சமயநேர்வழிக்கிணையதாமோ
நீர்பெருகுநதிமுழிலவகைச்சென்னகரமாய் திகழ்த்துமென் னூட்டு
ளே (னாகனோ
நிள்வசுத்தெப்பொழுது முன்புகள்நிடுதலைவர் நேசமுனகொண்ட
நிலலாது நிமலனருள்லலாத மதமெலாரீறுபட்டழிவதன்றி
நிற்றுகுமெனறவாகள் மொழிவாயமதத்திடுகையைநெஞ்சினிலமுத்
திடாகே
வாராகொண்ட வீசையை முறுக்கிச்சிதைக்கிலென் வசிதுபலலைக்
கடிக்கிலென (ன
வஞ்சுனைகள் சற்புனைகள்மிஞ்சவேசுக்கில வாரநாட்டிபசுக்கிக்கிலே
வல்லரோ இவகிலிஸ்துரைமக்களருள்வாரி வருதுறைக்கெதிராவ
ரோ
வண்டரேவிண்மொபதியென்ப புகழ்கொண்ட வண்மைசெறிமுத
வியாரே

யாழ்ப்பாணம் மாண்ப்பாய் } இப்படிக்கு
கார்த்திகை மீ. உக்தீ. } சதூர்சாய்கைசித்தலைசமுக்
மிலைசெயுநன்.

SOOTHSAING — சொசியம்

ஓர் சொசியக்காரன் ஒரு கிறிஸ்தவனைச் சந்தித்து அவனுக்கு
இன்னின்னவழியால் நயம் வருகுதென்றும், கட்டமவருகுதென்ற
ம, மாறி மாறி உத்தியோகத்தைப்பற்றியும், செல்வத்தைப் பற்றி
யும், வெற்றி தோலியைப்பற்றியும், ஓடுகச் சொலவிககொ
ண்டு வந்தான கிறிஸ்தவன் கவனமாய்க் கேட்டுக்கொணமுந்
து கடைசியிலே எல்லாஞ் சொனனீர் சரியென்றுவைத்துக்கொள
ருவோம் நான் உமக்கு இப்போது ஏதாவது தருவேனோ, தர
மாட்டேனோ? தருகில் என்ன தருவேன்? இவைகளைமாதிரிஞ்சொ
ல்தும் என்றான உடனே அந்தச் சொசியக்காரன் விழித்துக்கொ
ண்டு, ஐயா, இதுவெல்லாம் பிழைக்கிறதற்கெடுக்கிற வேஷமென்
றுசொல்லி முகங்கோடினவனாகிணை ஏதாவது கிடைக்குமென்
துபார்த்துக் கொடாததுகண்டு ஐயா, நீர் நல்ல ஆசாமி தட்டா
ரததெருவிலே ஊசுமாதவந்தேனெயென்று சொல்லிப்போய்விட்ட
டான.

அருளுதையம் (யகம்.) இல. பத்திரிகையிலிருந்தெடுத்தது.

பஞ்சாங்கம்.

மார்ச்சு மீ.

சாதிமீ மார்ச்சு மீ. சதிமீ முதல் தைமீ. வகதிமீ. வரைகரும

date	திருத்தி.	வாரம்	நட்சத்திரம்	திதி.	யோகம்	கரணம்.
14	க	பு	பு	இல	து	சச சி சஅ ப யக
15	உ	லி	கா	இல	தி	சக சி சக கவு யக
16	க	வெ	ரோ	இல	ச	சக சா சக கர யக
17	ச	ச	மீ	ஆ	0	சக ச ச வி யக
18	கு	ரா	தி	இல	பி	சச ச க பா யக
19	சு	தி	பு	இல	சு	சக பி க தை யக
20	எ	செ	பு	இல	தி	நஎ மா உச வ கி
21	அ	பு	ஆ	இல	ச	நஉ வை யஎ ப கு
22	க	வி	ம	சச	ப	உஎ வி வ கவு தை உயி
23	ய	வெ	பு	சஉ	ஷ	உஉ பி உ வ உஉ
24	யக	ச	உ	நஅ	ஸ	யக சவு ச ப யக
25	யஉ	ரா	அ	நச	அ	ய சோ நக கவு ச
26	யக	தி	கி	நய	ந	ச அ நஉ கர ச
27	யச	செ	சு	உஎ	ஏ	இடு ச உடு ப உஎ
28	யடு	பு	வி	உச	து	இச தி யஅ கவு உக
29	யசு	வி	அ	உந	தி	சஅ கு உஎ கர யக
30	யஎ	வெ	கே	உஉ	ச	சக க எ வி யஎ
31	யஅ	ச	மு	உஉ	*	சசு வி ந சது யக
Jan						து இச
1	யக	ரா	பு	உச	பி	சச வி இஎ சி யக
2	யஉ	தி	உ	உஎ	து	சஅ அ இச பா யஎ
3	யக	செ	தி	நச	தி	இஉ வ இசு தை உயி
4	யஉ	பு	அ	நக	ச	இக சி இசு வ உச
5	யக	வி	ச	சஉ	ப	கய வி இஎ ப உஅ
6	யச	வெ	பு	சஅ	ப	ச வ இஅ பா கி
7	யடு	ச	உ	இடு	ஷ	க ப இஅ தை க
8	யசு	ரா	ரே	கய	ஸ	யக சி கய வ யக
9	யஎ	தி	ரே	கி	அ	யக சி ப யக
10	யஅ	செ	அ	க	ந	உய சி கவு உயி
11	யக	பு	பா	யகி	த	உந சா கர உக

வியாழகிழமைச் சங்கிராந்தி நாடி. வி. விருடி எல. மகரவி.